

LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 41

כי כאשר השמים החדשים כו'

Car de même que les nouveaux cieux

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/shir-hashirim/41/

1 כי כאשר השמים החדשים כו'. כתיב השמים כסאי כו' להבין ההפרש שבין שני בחינות אלו כתיב

ויניחהו בגי'ע [בגן עדן] לעבדה זו רמ"ח מ"ע [מצות עשה]

«Car, de même que les nouveaux cieux», etc. Il est écrit: «Les cieux sont Mon trône», etc. Pour comprendre la différence entre ces deux niveaux, il est écrit: «Il le plaça dans le Gan Eden pour le cultiver»; cela désigne les 248 commandements positifs.

וזהו תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה לעבוד את הגי'ע [הגן עדן] (ועמ"ש בד"ה עלי באר) כי גי'ע [גן עדן] מצד עצמו הוא בחי' זיו השכינה כי הנה א"ס ב"ה נקרא מקור התענוגים כי עמך מקור חיים.

Et tel est le but de la descente des âmes dans ce monde: cultiver le Gan Eden (et voyez ce qui est écrit dans le discours commençant par «Jaillis, ô puits»). Car le Gan Eden, en lui-même, est le niveau du rayonnement de la Chekhina (Présence divine). En effet, l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, est appelé la source des délices: «Car auprès de Toi est la source de la vie.»

אך מאחר שהנשמות הם נבראים ובע"ג [ובעלי גבול / ובעל גבול] א"א להם לקבל התענוג מא"ס ב"ה עצמו כ"א ע"י זיו מבחי' מלכותו ית' ממכ"ע [ממלא כל עולם] מלשון ושכנתי בתוכם.

Mais puisque les âmes sont des créatures et qu'elles sont limitées, il leur est impossible de recevoir le plaisir de l'Infini, béni soit-Il, Lui-même; elles ne peuvent le recevoir que par l'intermédiaire d'un rayonnement du niveau de Sa Mal'hout (souveraineté), qu'Il soit béni, la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), [le mot Chekhina venant du terme] «et Je résiderai en leur sein».

אך הנשמות שירדו למטה בעולם הזה הם ע"י עבודתם לבטל את הגוף שממשכא דחויא עי"ז ממשיכים תוספת אור בגי'ע [בגן עדן] מעצמותו ית' וזהו העבודה דלעבדה כו'

Mais les âmes qui sont descendues ici-bas, dans ce monde, peuvent, par leur service consistant à annuler le corps, qui provient de la peau du serpent, attirer ainsi un supplément de lumière dans le Gan Eden, depuis Son Essence, qu'Il soit béni. Et tel est le service désigné par «pour le cultiver», etc.

(והענין י"ל [יש לומר] כמ"ש באתי לגני אחותי כלה. ופי' ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' ויקרא) (דף ג' סע"ב [סוף

עמוד ב]) לגני איהי מלי' אדי ופי' בז"ה [בזוהר] היינו מלי' שירדה לבריאה כו'

(On peut expliquer la chose par ce qui est écrit: «Je suis venu dans Mon jardin, Ma sœur, [Mon] épouse.» C'est expliqué dans le Raaya Mehemna, Parshas Vayikra) (page 3, fin du côté b): «Mon jardin»: cela désigne Mal'hout, [le Nom] Ado-nai. Et le Zohar HaRakia l'explique ainsi: il s'agit de Mal'hout qui est descendue dans le Monde de Béria, etc.

וא"כ פ"י באתי לגני היינו שנמשך שם תוספת אור מעצמותו ית' וכענין הנז' [הנזכר] בד"ה אסרי לגפן בענין מקדשי שמך שישראל ממשיכים מבחי' אתה קדוש לבחי' ושמך קדוש כו' עד

Si tel est le cas, le sens de « Je suis venu dans Mon jardin » est qu'un supplément de lumière, issu de Son Essence, qu'Il soit béni, y est attiré. La chose est comparable à ce qui est mentionné dans le discours commençant par « Il attache son ânon à la vigne », à propos de « ceux qui sanctifient Ton Nom » : Israël attire du niveau « Tu es saint » au niveau « et Ton Nom est saint », etc., jusqu'à

וזהו יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא וז"ל [וזה לשוננו] כ"י [כנסת ישראל] אדמו"ר [אדוננו מורנו ורבנו] נ"ע [נשמתו עדן] בת"א [בתורה אור] פ' חיי שרה והנה ג"ע [גן עדן] העליון הוא מבריא.ה.

« Et tel est [le sens de] : “Une heure de techouva (retour) et de bonnes actions dans ce monde vaut mieux que toute la vie du Monde futur.” » Et voici les termes du manuscrit de notre maître, enseignant et Rabbi, que son âme soit au Gan Eden, dans Torah Ohr, Parshas Chayei Sarah : Or, le Gan Eden supérieur relève de Béria.

2 וא"ש [ואתי שפיר] הא דתנן יפה שעה א' כו' מפני שהזיווג ז"נ [זעיר אנפין ונוקבא] הוא באצילות והמצות ממשיכות מ"ד [מייך דוכרין] דאצילות ושרשן ממו"ס [ממוחא סתימאה] דא"א עכ"ל [עד כאן לשוננו] וא"כ פ"י באתי לגני

Et [ainsi] ce que nous avons appris [dans la Michna] — « Une heure vaut mieux », etc. — se comprend bien : car l'union de Zeir Anpin et de Noukva a lieu dans Atsilout, et les mitsvot attirent les mayin doukhrin (les eaux masculines) d'Atsilout, dont la racine se trouve dans la Mo'ha Stima'a (le cerveau caché) d'Arikh Anpin. Fin de citation. Si tel est le cas, le sens de « Je suis venu dans mon jardin »

היינו יחוד ז"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהוא ענין המשכה ממו"ס [ממוחא סתימאה] הנק' עדן העליון סתימא דכל סתימין [באדר"ז [באדרא זוטא] דר"צ ע"א] שלמעלה מעלה מבחי' ג"ע [גן עדן] עצמו.

est l'union de Zeir Anpin et de Noukva, qui consiste en un influx provenant de la Mo'ha Stima'a, appelée l'Eden supérieur, « le caché de tous les cachés » (dans l'Idra Zouta, page 290a), très, très au-dessus du niveau du Gan Eden lui-même.

וזהו ג"כ ענין הנז' [הנזכר] בזח"ב [בזהר חלק ב'] בא (דל"ו ע"ב) בשעתא דקודשא בריך הוא אתחזי על גנתא. ועמ"ש בד"ה ששים המה מלכות בענין מ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] ומעין מבית ה' יצא.

C'est aussi le sens de ce qui est mentionné dans le Zohar, partie II, Parachat Bo (page 36b) : «Au moment où le Saint béni soit-Il apparaît au-dessus du jardin.» Voyez également ce qui est écrit dans le discours commençant par «Soixante reines», au sujet de ce qui est écrit pour le Temps futur : «Et une source jaillira de la Maison de Havaya.»

שזהו המשכה מבחי' חכמה עילאה הנק' מעיין שלמעלה ממדרגת ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן שהוא בחי' בינה.

Car il s'agit d'un influx provenant du niveau de la 'Hokhma supérieure, appelée «source», qui est au-dessus du niveau de «Et un fleuve sort de l'Eden pour arroser le jardin», lequel correspond au niveau de Bina.

והנה כנס"י [כנסת ישראל] נקרא מעיין גנים היינו שע"י העבודה ממשיך בג"ע [בגן עדן] מבחי' מעיין כו' והוא מלמעלה מן ההשתלשלות או כענין ההמשכה מבחי' בינה שלמעלה מבחי' תבונה הנקרא עלמא דאתי.

Or, la Communauté d'Israël est appelée «une source de jardins» : c'est-à-dire que, par le service divin, on attire dans le Gan Eden depuis le niveau de la «source», etc., et cela provient d'au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) ; ou bien [cela] est semblable à l'influx provenant du niveau de Bina, situé au-dessus du niveau de Tevouna, appelée le Monde futur (alma de'ati).

והנה במדרש רבה בראשית ס"פ ט"ז פ"י לעבדה ולשמרה אלו הקרבנות. שנאמר תעבדון את אלקים וכתוב תשמרו להקריב לי במועדו.

Or, le Midrach Rabba sur Berechit, à la fin du chapitre 16, explique : «Pour la cultiver et la garder» : il s'agit des sacrifices, comme il est dit : «Vous servirez D.ieu», et comme il est écrit : «Vous veillerez à Me les offrir au moment fixé.»

והענין כמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] פנחס (דרי"ב ע"ב) באתי לגני בגין דכל קרבנין דעלמא כד סלקין כוליהו סלקין לגו גנתא דעדן בקדמיתא רזא דכנ"י [דכנסת ישראל].

Le sens est celui de ce qui est écrit dans le Zohar, partie III, Parachat Pin'has (page 202b) : «Je suis venu dans mon jardin» : car tous les sacrifices du monde, lorsqu'ils s'élèvent, s'élèvent tous d'abord dans le Jardin d'Eden, le mystère de la Communauté d'Israël.

ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] שנכנסים ביסוד דנוק' [דנוקבא] לשורש מ"ן [מ"ן נוקבין] עכ"ל [עד כאן לשונו]. ועי"ז נמשך המ"ד [המ"ן דוכרין] שזהו ענין באתי לגני

Et dans le Mikdash Mélekh, à cet endroit, au nom de Rabbi 'Haïm Vital, il est dit qu'ils entrent dans le Yessod de Noukva, vers la racine des mayin noukvin (les eaux féminines). Fin de citation. Par cela, les mayin doukhrin sont attirés, ce qui constitue le sens de «Je suis venu dans mon jardin».

וזהו ענין ויניחהו בגי'ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה דהיינו שע"י עבודת הקרבנות ממשיך בחינת באתי לגני. ובזח"א [ובזהר חלק א] מקץ [דקצ"ט ב'] איתא פתח ואמר ויניחהו בגי'ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה.

Et c'est là le sens de «Il le plaça dans le Gan Eden pour le travailler et le garder»: par le service des sacrifices, on fait descendre le niveau de «Je suis venu dans Mon jardin». Et dans le Zohar, Part I, Parshas Mikeitz (page 199b), il est dit: Il ouvrit et dit: «Il le plaça dans le Gan Eden pour le travailler et le garder.»

ואוקמו ה ברזא דקרבנין איהו ת"ח [תא חזי] לעבדה דא מלכא עילאה ולשמרה דא מלכא תתאה עלמא עילאה

Et ils l'ont expliqué ainsi: cela relève du mystère des sacrifices. Viens et vois: «Pour le travailler», c'est le Roi supérieur; «et le garder», c'est le Roi inférieur; le monde supérieur

ועלמא תתאה לעבדה ברזא דזכור ולשמרה ברזא דשמור כו' ופי' במק"מ [במקדש מלך] וז"ל [וזה לשונו] שע"ח [שעץ חיים] מצות עשה שעושה האדם מתקן זעיר וממשיך לו מוחין מאימא.

et le monde inférieur. «Le travailler», selon le mystère de «Souviens-toi»; «et le garder», selon le mystère de «Garde», etc. Le Mikdash Melech l'explique en ces termes: par les mitsvot positives qu'une personne accomplit, elle rectifie Zeir Anpin et lui fait descendre les mo'hin depuis Imma.

3 וזהו לעבדה. ועי"י לשמרה שהוא שומר מלעבור על ל"ת [לא תעשה] מתקן המלי' ושומרה מן החיצונים כו' עכ"ד [עד כאן דבריו].

Et c'est là «pour la cultiver». Et par «pour la garder», c'est-à-dire en se gardant de transgresser les interdits, il rectifie Mal'hout et la protège des forces extérieures, etc. Jusqu'ici ses paroles.

וזהו כענין מ"ש במ"א בדי"ה מה טובו ענין ג' תשובות שע"י סור מרע שלא להיות עונותיכם מבדילים ממשיך בחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וזהו תיקון המלי וע"י ועשה טוב ממשיך בחי' סוכ"ע.

Et cela s'apparente à ce qui est écrit ailleurs, dans le discours qui commence par «Que tes tentes sont belles», au sujet des trois [niveaux de] techouva: par «éloigne-toi du mal», afin que «vos fautes» ne «fassent pas séparation», on attire le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (me-malé kol almin), et c'est là la rectification de Mal'hout; et par «fais le bien», on attire le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin).

וזהו ענין לעבדה ולשמרה. ודקדוק לשון ויניחהו בגי"ע [בגן עדן] הענין עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזח"א [בזהר חלק א] ר"פ נח (דני"ט ע"ב) ונהר יוצא מעדן כו'

Et c'est là le sens de «pour la cultiver et pour la garder». Quant à la formulation précise «et Il le plaça (vayanichehou) dans le Gan Eden», elle s'explique d'après ce qui est écrit dans le Zohar, partie I, au début de la paracha Noa'h (page 59b): «Un fleuve sort d'Eden», etc.,

ועייל לגנתא ואשקי ליה משקיו דלעילא ועביד ליה נייחא כו' ופי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שזהו ענין המתקת הגבורות בחסדים ועמ"ש [ועיין מה שכתוב שם] ומבחי' נייחא ותענוג זה נמשך ג"כ לאדם וזהו ויניחהו

«et il pénètre dans le jardin, l'abreuve des eaux d'en haut et lui procure le repos (nay'ha)», etc. Le Ramaz explique que cela désigne l'adoucissement des Guevourot par les 'Hassadim; voyez ce qui est écrit là-bas. De ce niveau de repos et de plaisir, quelque chose est également attiré vers l'homme, et c'est là «Il le plaça (vayanichehou)».

וכן פי' במדרש דלעיל ויניחהו כד"א [כמה דאת אמר] וינח ביום השביעי כו' ועיין בזח"א [בזהר חלק א] תולדות (קמ"א א' ב') ע"פ ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך כו' ויניחהו בגי"ע [בגן עדן] כו'.

De même, le Midrach cité plus haut explique «Il le plaça (vayanichehou)» à partir de l'expression «Il se reposa (vayanah) le septième jour», etc. Voyez aussi le Zohar, partie I, Toldot (page 141a-b), au sujet du verset «Havaya te guidera toujours et rassasiera ton âme de clartés (tsah'tsah'ot)», etc., [et] «Il le plaça dans le Gan Eden», etc.

ויותר י"ל [יש לומר] כי הנה בקרבנות כתיב לריח ניחוח להוי' אשר פי' ניחוח לשון נחת רוח וגם לשון חות דרגא והמשכה זו היא מעצמותו ית' לשם הוי' וזהו ניחוח להוי'.

On peut encore l'expliquer ainsi : au sujet des sacrifices, il est écrit « en parfum agréable (réa'h ni'-hoa'h) pour Havaya ». Le mot ni'hoa'h désigne un apaisement (na'hat roua'h), mais évoque aussi l'idée de descendre d'un degré ('hot darga) ; cet influx descend de Son Essence, béni soit-Il, vers le Nom Havaya, et c'est là le sens de « ni'hoa'h pour Havaya ».

והיינו ענין מקדשי שמך שממשיכים מבחי' אתה קדוש לבחי' שמך כו' וזהו ענין לעבדה ולשמרה ומבחי' זו נמשך ג"כ לאדם וזהו ויניחיה המשכת תענוג שמבחי' ניחוח להוי' כו'

C'est là le sens de « ceux qui sanctifient Ton Nom » : ils attirent du niveau « Tu es saint » au niveau « Ton Nom », etc. Et c'est là le sens de « pour la cultiver et pour la garder ». De ce niveau, quelque chose est également attiré vers l'homme, et c'est là « Il le plaça (vayanichehou) » : un influx de plaisir provenant du niveau de « ni'hoa'h pour Havaya », etc.

ועיין עוד מענין לעבדה ולשמרה ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' ואתחנן (דרס"ג ע"א) ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] ויקהל (דר"י [דרבינו יצחק] ע"ב) גבי דא עדן עילאה כו' דאיהו ידע לנקודה תתאה כו'

Voyez encore, au sujet de « pour la cultiver et pour la garder », le Raaya Mehemna, paracha Vaét'hannan (page 263a), et le Zohar, partie II, Vayakhel (page 210b), à propos de « Ceci est l'Eden supérieur », etc., « qui connaît le point inférieur », etc.

הנק' גנתא שהוא ההמשכה מאור אבא במל' הנק' ג"ע [גן עדן] וגם אבא מקבל מאריך ועתיק עד א"ס כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] שם ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] (דר"צ ע"א הנ"ל)

qui est appelée « le jardin » : il s'agit de l'émanation de la lumière d'Abba vers Mal'hout, appelée Gan Eden ; Abba, lui aussi, reçoit d'Arich [Anpin] et d'Atik [Yomin], jusqu'à l'Infini (Ein Sof), comme il est écrit dans le Mikdash Melech, à cet endroit, et dans l'Idra Zouta (page 290a, mentionné ci-dessus).

נמצא המשכה זו היא מעצמותו ית' ועמ"ש מענין פי' מוחין ע"פ והנצח זו ירושלים דלשם נתי' [נתבאר]
שהמשכה זו באה מלמעלה מסדר השתלשלות ממוי"ס [ממוחא סתימאה] ורדל"א [ורישא דלא אתידע] ומזה יובן
פי' ענין לעבדה שנת"ל [שנתבאר לעיל] שהוא המשכת מוחין דז"א כו'.

Il s'ensuit que cette émanation provient de Son Essence, qu'Il soit béni. Voyez également ce qui est écrit au sujet du sens des mo'hin (l'intellect), dans le maamar «Et le Netsa'h, c'est Jérusalem» : il y est expliqué que cette émanation vient d'au-dessus de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), de la Mo'ha Stima'a et de la Reicha de Lo Ityada (la Tête inconnaissable). On comprendra ainsi le sens de «pour la travailler», expliqué plus haut comme l'émanation des mo'hin de Zeir Anpin, etc.

ועמ"ש בד"ה במדבר סיני גבי מאין מאת ולאן אתה הולך כו' ועיין עוד בזח"ב [בזהר חלק ב'] תרומה
(דקמ"ב)

Voyez également ce qui est écrit dans le maamar qui commence par «Dans le désert du Sinai», au sujet de «D'où (me'ayin) es-tu venu et où vas-tu», etc. Voyez encore le Zohar, partie II, Terouma (page 142),

דהאי נשמה סלקא גו נביעא דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין כו' ואמנם איך יוכלו הנשמות שהם
נבראים לקבל גילוי אור שבבחי' א"ס

que cette âme s'élève dans la source jaillissante de l'Ancien des anciens, caché à tous les cachés, etc. Cependant, comment les âmes, qui sont des êtres créés, peuvent-elles recevoir une révélation de la lumière relevant du niveau de l'Infini (Ein Sof) ?

אך זה אי"א כ"א ע"י הלבושים שנעשו להם מתומ"צ [מתורה ומצות] וכמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה
אחעט"ב [אשת חיל עטרת בעלה] שמבחי' אור זה תשתלשל כו' עד שיברא ממנה לבוש אחד כו'.

Mais cela n'est possible que par les vêtements qui leur sont faits à partir de la Torah et des mitsvot, comme il est écrit dans Iggeres HaKodesh, dans le maamar qui commence par «Une femme vaillante est la couronne de son mari» : à partir du niveau de cette lumière, celle-ci descendra, etc., jusqu'à ce qu'un vêtement en soit créé, etc.

4 ודרך לבוש זה כו' ויבא משה בתוך הענן כו' ועמ"ש מזה בת"א [בתורה אור] פ' חיי שרה בד"ה ואברהם

«Et par le biais de ce vêtement», etc. ; «Et Moché entra au milieu du nuage», etc. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans Torah Ohr, Parachat 'Hayé Sarah, dans le discours commençant par «Et Avraham...

זקן ובפי מקץ בד"ה ת"ר [תנו רבנן] נר חנוכה בש"א [בית שמאי אומרים] יום ראשון מדליק שמונה כו' שהוא כענין המשל שבו ועל ידו עומדים על השכל כו' ע"ש באריכות.

était âgé», ainsi que dans Parachat Mikets, dans le discours commençant par «Nos Sages ont enseigné: la lampe de 'Hanouka», à propos de «Beit Chammaï disent: Le premier jour, on en allume huit», etc.: cela est comparable à la fonction d'une parabole, dans laquelle et par laquelle on parvient à saisir le concept, etc.; voir là-bas le développement détaillé.

ומזה יובן שעד"ז הוא ענין השמים כסאי דלקמן שהוא ענין הפרסא שבין אצילות לבריאה שבה

On comprendra ainsi que l'expression «Les cieux sont Mon trône», [examinée] plus loin, désigne la parsa (cloison) entre Atsilout et Béria, par laquelle...

ועל ידה דוקא נמשך האור עליון בג"ע [בגן עדן] כו' כמו המשל שבו ועל ידו נמשך השכל כו':

et par laquelle précisément la lumière supérieure se prolonge dans le Gan Eden, etc., comme le concept se transmet dans et par la parabole, etc.

5 קיצור ג"ע [גן עדן] זיו השכינה וע"י לעבדה ממשיכים אור בג"ע [בגן עדן] מעצמותו ית'. ובהג"ה [ובחגהה]

שזהו ענין באתי לגני מבחי' אתה קדוש לשמך קדוש המשכת יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא]

Résumé. Le Gan Eden est le rayonnement de la Chekhina et, par «le travailler», on attire dans le Gan Eden une lumière issue de Son Essence, béni soit-Il. Et dans la glose: tel est le sens de «Je suis venu dans Mon jardin», du niveau de «Tu es saint» à «Ton Nom est saint»: l'attraction de l'union de Zeir Anpin et de Noukva,

שרשו ממז"ס [ממוחא סתימאה] עדן עילאה לעבדה ולשמרה מוחין דזו"נ [דזעיר אנפין ונוקבא] ע"י עשה טוב וסור מרע ויניחהו נייחא וינח ונחך ה' כו' ואיך יוכלו לקבל זהו ע"י הלבושים):

dont la racine se trouve dans la Mo'ha Stima'a, l'Éden supérieur. «Le travailler et le garder»: les mo'hin de Zeir Anpin et de Noukva, par «fais le bien» et «éloigne-toi du mal». «Et il l'installa (vayanichehou)»: repos (naya'ha); «et Il se reposa»; «et Havaya te guidera», etc. Et comment peuvent-ils recevoir [cela]? C'est par les vêtements.)

6 ב והיכולת הזה להמשיך מעצמותו ית' תוספת אור בג"ע [בגן עדן] הוא דוקא כשהנשמה מלובשת בגוף

שמפני שהגוף מחשיך ומסתיר עי"ז

2. Et cette capacité d'attirer dans le Gan Eden une lumière supplémentaire depuis Son Essence, béni soit-Il, existe précisément lorsque l'âme est revêtue d'un corps ; car, parce que le corps obscurcit et dissimule, par cela

מתעורר בתשובה בכח גדול בחילא יתיר אשר ע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו' כי בצדיקים האהוי"ר [האהבה ויראה] הן לפי ערך ההשגה אם אין חכמה אין יראה

il est éveillé à la techouva avec une grande puissance, « avec une force supérieure », à propos de quoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « À l'endroit où se tiennent les baalei techouva (ceux qui reviennent à D.ieu)... » Car, chez les tsadikim, l'amour et la crainte sont à la mesure de leur compréhension : « S'il n'y a pas de sagesse, il n'y a pas de crainte. »

אבל הבע"ת [הבעלי תשובה] שנמשך לו הרעו"ד [הרעותא דליבא] מצד המנגד הוא למעלה מכח ההשגה וכמשל המים העוברים דרך עפר הארץ שע"ז נעשים צלולים יותר ונקי מים

Mais, chez le baal techouva, le désir du cœur (re'uta deliba) qui se manifeste en lui du fait de l'opposition est au-delà du pouvoir de la compréhension. Cela ressemble à l'image de l'eau qui traverse le sol de la terre et qui, de ce fait, devient plus limpide ; on l'appelle « eaux

חיים כמ"ש במ"א או כמשל המים שמעכבים אותם שכשהם גוברים על העיכוב אזי הולכים בכח גדול יותר ועמ"ש בד"ה עלי באר ובד"ה ראה ריח בני

vives », comme il est expliqué ailleurs ; ou bien à l'image d'une eau que l'on retient : lorsqu'elle surmonte l'obstacle, elle coule alors avec une force accrue. Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Jaillis, ô puits », et dans celui commençant par « Vois, le parfum de mon fils ».

והנה תשובה זו אינו דייקא על עבירות כ"א על הריחוק כו' ורעו"ד [ורעותא דליבא] זו היא ליכלל בעצמותו יתברך ממש.

Or, cette techouva ne concerne pas spécifiquement les fautes, mais plutôt l'éloignement, etc. ; et ce désir du cœur tend à être absorbé dans Son Essence même, béni soit-Il.

7 ועמ"ש מענין רעותא דליבא בד"ה וישב יעקב ובד"ה מי מנה עפר יעקב ושם נת' [נתבאר] בענין אף עשיתיו שבעשיה

Et voyez ce qui est écrit au sujet du désir du cœur (re'outa deliba) dans le discours qui commence par « Et Yaakov demeura », ainsi que dans celui qui commence par « Qui a compté la poussière de Yaakov ». On y expliqua, au sujet de « Je l'ai même fait », que dans le Monde d'Assiya

דוקא יוכלו להגיע לבחי' רעות' [רעותא] דליב' [דליבא] שלמעלי' [שלמעלה] מהשכל ולהמשיך עי"ז גילוי רצון עליון בחי' כתר עליון שלמעלה מהחכמה כו'

précisément, on peut atteindre le niveau du désir du cœur, qui est au-dessus de l'intellect, et, par là, faire descendre une révélation de la volonté suprême, le niveau du Kéter suprême (la Couronne), qui est au-dessus de 'Hokhma, etc.

ע"ש באריכות והנה לזאת תיקנו אכנה"ג [אנשי כנסת הגדולה] התפלה קודם הלימוד מפני שהתפלה היא בחי' תשובה עילאה

Voyez là-bas en détail. Or, c'est pour cette raison que les Hommes de la Grande Assemblée instituèrent la prière avant l'étude, car la prière est le niveau de la techouva supérieure (techouva ila'a).

וזהו סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה דפי' סולם קאי על התפלה שהיא עליית הנפש מלמטה למעלה וראשו מגיע השמימה

Et c'est là le sens de: « Une échelle était dressée sur la terre, et son sommet atteignait le ciel »: le mot « échelle » désigne la prière, qui est l'élévation de l'âme d'en bas vers le haut; et « son sommet atteignait le ciel »

שהוא בחי' בכל מאדך בחי' יחידה שבנפש שהיא בחי' אור מקיף למעלה מכדי שתוכל הנפש שאת בבחי' או"פ [אור פנימי] ולכן נק' שמימה הוא אור מקיף וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] לקמן.

correspond au niveau de « de toute ta force » (me'odekha), le niveau de la ye'hida de l'âme, qui est un Or Makif, une lumière enveloppante, au-delà de ce que l'âme peut supporter comme Or Phimi, une lumière intérieure. C'est pourquoi il est appelé « vers le ciel »: il s'agit d'une lumière enveloppante, comme il sera expliqué plus loin.

8 ועי"ז ממשיכים ברוך אתה להמשיך מלמעלה למטה גילוי אור א"ס ממש שיהיה בבחי' אתה לנוכח להיות הוי' אלקינו.

Et par cela, on fait descendre « Béni sois-Tu »: on fait descendre d'en haut vers le bas une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même, afin qu'elle soit au niveau de « Toi », dans une adresse directe, et que Havaya soit « notre D.ieu ».

ועמ"ש מענין פי' בא"י [ברוך אתה ה'] בד"ה מה טובו ובת"א [ובתורה אור] סד"ה השמים כסאי וזהו שמע ישראל כו' פי' שהוי' יהיה בבחי' אלקינו

Et voyez ce qui est écrit au sujet du sens de «Béni sois-Tu, Havaya» dans le discours qui commence par «Que tes tentes sont belles», ainsi que dans Torah Ohr, à la fin du discours qui commence par «Les cieus sont Mon trône». Et telle est [la signification de] «Écoute, Israël», etc. : que Havaya soit au niveau de «notre D.ieu» ;

והיינו ע"י ואהבת בכל נפשך דכמו שלמעלה יש ע"ס [עשר ספירות] שעל ידם נמשך השפע מא"ס בעולמות כך יש באדם עשר בחי' הנפש שכל ומדות

et cela se réalise par «Tu aimeras de toute ton âme». Car, de même qu'en haut il y a les dix Séfirot, par lesquelles le flux de l'Infini (Ein Sof) est amené dans les mondes, de même l'homme possède dix aspects de l'âme : l'intellect et les attributs émotionnels (midot).

וזהו עבודת האדם לקשר כל בחי' הנפש בשכל ומדות של הקב"ה הנק' ע"ס [עשר ספירות] והיינו להתקשר ע"י באור א"ס המלוכש בהן כי צ"ל אליו ולא למדותיו ע' [עיינ] בפרדס של"ב

Telle est la tâche de l'homme : lier tous les aspects de l'âme à l'intellect et aux attributs émotionnels du Saint béni soit-Il, appelés les dix Séfirot ; autrement dit, se lier par leur intermédiaire à la Lumière infinie qui est revêtue en eux. Car il faut s'adresser «à Lui, et non à Ses attributs» ; voyez Pardes, Sha'ar 32.

אלא שהתקשרות זו הוא ע"י שמקשר מוחו ושכלו בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] של הקב"ה שהוא התורה וכן הדבק במדותיו וזהו אהבת בכל נפשך היינו עשר בחינות שבנפש

Toutefois, ce lien s'établit en liant son esprit et son intellect à la 'Hokhma, à la Bina et à la Daat du Saint béni soit-Il, qui sont la Torah ; et de même, en «s'attachant à Ses attributs». Telle est l'expression «aimer de toute ton âme» : elle désigne les dix aspects qui sont dans l'âme.

אך הנה נמצא למעלה עוד בחי' אחת שלמעלה מע"ס [מעשר ספירות] אשר אינה נמנה עמהן כלל לפי שהיא ג"כ בחי' א"ס והיינו בחי' רצון העליון ב"ה וכמ"כ [וכמו כן]

Or, il existe en haut un niveau supplémentaire, au-dessus des dix Séfirot, qui n'est nullement compté parmi elles, car il est lui aussi du niveau de l'Infini : il s'agit de la volonté suprême, béni soit-Il. De même,

נמצא בחי' זו בנפש בחי' רצון שלמעלה מהשכל (ועמ"ש מזה בד"ה ענין ק"ש [קריאת שמע] שזהו ענין יחידה שבנפש) להיות מי לי בשמים כו' כלה שארי כו'

ce niveau se trouve dans l'âme : le niveau d'une volonté qui dépasse l'intellect (et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par « Le sens de la récitation du Chéma », où il est expliqué qu'il s'agit de la ye'hida dans l'âme), afin d'être dans l'état de « Qui ai-je dans les cieux ? », etc., « Ma chair se consume », etc.

וזהו ענין בכל מאודך והיינו שבחי' בכל נפשך זהו בחי' נר"נ [נפש רוח נשמה] שהם שכל ומדות ובחי' בכל מאדך זהו בחי' רצון הנ"ל שהוא מבחי' יח ידה וחיה שהם מקיפים על השכל והמדות ולמעלה מהשגה

Telle est la signification de « de toute ta force (me'odekha) ». Autrement dit, le niveau de « de toute ton âme » est celui de néfesh, roua'h et nechama, qui sont l'intellect et les attributs émotionnels ; et le niveau de « de toute ta force » est celui de la volonté mentionnée plus haut, qui relève de ye'hida et de 'haya, lesquelles entourent l'intellect et les attributs émotionnels et dépassent la compréhension.

(והזוכה לזה הוא בחי' הבעל תשובה וכמשנת"ל [וכמו שנתבאר לעיל] ממשל המים כשמעכבים אותם כו'. ועמ"ש מזה בפ' תשא סדי"ה שמאלו תחת לראשי כו')

(Celui qui atteint cela est celui qui revient à D.ieu, le baal techouva, comme cela a été expliqué plus haut à partir de la parabole de l'eau lorsqu'on la retient, etc. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans la paracha de Ki Tissa, à la fin du discours commençant par « Sa main gauche est sous ma tête », etc.)

אך איך יגיע האדם למדרגה זו לעורר בחי' רצון עליון שבנפשו מה שאינו נמנה בעשר ספירות שבנפש שהוא בחי' מאדך הוא ע"י התעוררות רחמים שהוא מדתו של יעקב שנק' נחלה בלי מצרים

Mais comment l'homme peut-il parvenir à ce degré, afin d'éveiller en son âme le niveau de la volonté supérieure, qui n'est pas comptée parmi les Dix Séfirot de l'âme et qui constitue le niveau de « ta force » ? C'est par l'éveil de la compassion (ra'hamim), qui est l'attribut de Yaakov et que l'on appelle « un héritage sans limites ».

והיינו מה שאנו מקדימים בברכת יוצר אור ברחמיך הרבים רחם עלינו לעורר רחמים רבים על הנשמה שירדה מאיגרא רמה כו'.

C'est ce que nous disons au début, dans la bénédiction « Qui forme la lumière » : « Dans Ta grande compassion, prends pitié de nous », afin d'éveiller une grande compassion pour l'âme qui est descendue « d'un toit élevé », etc.

9 והנה באמת בחי' רחמים רבים שייך גם על עולמות עליונים מים תחתונים בוכים אנן בעינן למהוי קדם מלכא ואפילו על ג"ע [גן עדן] העליון משום שהוא רק זיו והארה כו' ועמ"ש בזה בד"ה כי ההרים ימוש

Or, en vérité, le niveau de grande compassion s'applique aussi aux mondes supérieurs : « Les eaux inférieures pleurent : “Nous voulons être devant le Roi” » ; et même au Gan Eden supérieur, car il n'est qu'un rayonnement et une lueur, etc. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Car les montagnes s'éloigneront ».

ולכן נק' נחלה בלי מצרים כיון ששייך בחי' זו גם על עולמות היותר עליונים כו'.

C'est pourquoi on l'appelle « un héritage sans limites », puisque ce niveau s'applique aussi aux mondes les plus élevés, etc.

והנה ע"י התעורות רחמים יוכל להגיע ולבוא לבחי' ומדרגת בכל מאדך וכמ"ש ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי.

Or, par l'éveil de la compassion, on peut parvenir au niveau et au degré de « de toute ta force », comme il est écrit : « Je vous ai portés sur des ailes d'aigle et vous ai amenés à Moi. »

שבחי' נשר הוא התעורות רחמים שע"י ואביא אתכם אלי ממש למהותו ועצמותו ית' (וזהו ג"כ ענין דרך הנשר בשמים וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] דבחי' בכל מאדך ורצון העליון נק' שמים).

Car le niveau de l'aigle est l'éveil de la compassion ; grâce à lui, « je vous ai amenés à Moi », véritablement, jusqu'à Son Être et à Son Essence, qu'Il soit béni. (C'est aussi le sens de « la voie de l'aigle dans les cieux », comme nous l'expliquerons : le niveau de « de toute ta force » et la volonté suprême sont appelés « cieux ».

ולהגיע לבחי' זו זהו דרך הנשר כו' כי קו האמצעי נק' בריח התיכון שמכריח מן הקצה העליונה בחי' סוכ"ע ורצון העליון עד קצה התחתונה וכמ"ש בזהר תרומה)

Parvenir à ce niveau, c'est la « voie de l'aigle », etc. ; car la ligne médiane est appelée « la barre du milieu », qui traverse depuis l'extrémité supérieure — le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) et de la volonté suprême — jusqu'à l'extrémité inférieure, comme il est écrit dans le Zohar, Terumah)

(דקע"ה ע"ב). ועמ"ש מזה ג"כ סד"ה וידבר כו' במדבר סיני בענין שאו כו' למשפחותם לבית אבותם.

(page 175b). Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet à la fin du discours commençant par « Et Il parla », etc., « dans le désert du Sinäi », à propos de « Dénombrer », etc., « selon leurs familles, selon la maison de leurs pères ».

דפי' למשפחותם היינו ע' [שבעים] נפש יוצאי ירך יעקב שהוא הכל בחי' רחמים שעיי' יבואו לגולגלתם הוא בחי' רצון העליון כנודע.

Car « selon leurs familles » désigne les soixante-dix âmes « issues des reins de Yaakov » ; tout cela relève du niveau de la compassion, grâce auquel ils parviendront à « selon leurs têtes » (legoulge-lotam), qui est le niveau de la volonté suprême, comme on le sait.

וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר פקודי (דרמ"א ע"א) ת"ח [תא חזי] השמים כסאי דא רקיעא דיעקב שריא ביה. פי' שעיי' מדת רחמים דבחי' יעקב יוכל לבא לבחי' השמים כסאי כו'

Et c'est ce qui est écrit dans le Zohar, Pekudei (page 241a) : « Viens et vois : “Les cieux sont Mon trône” ; c'est le firmament où réside Yaakov. » Cela signifie que, par l'attribut de compassion du niveau de Yaakov, on peut parvenir au niveau de « Les cieux sont Mon trône », etc.

וזהו מי יעלה לנו השמימה כו' כי קרוב אליך הדבר היינו עיי' בחי' רחמים הנ"ל ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] צורתו של יעקב חקוקה תחת כסה"כ [כסא הכבוד] שהוא בחי' השמים כסאי כו'.

Et c'est là [le sens de] « Qui montera pour nous au ciel », etc., « car la chose est proche de toi » : c'est-à-dire par le niveau de compassion mentionné plus haut. C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit que l'image de Yaakov est gravée sous le Trône de Gloire, qui correspond au niveau de « Les cieux sont Mon trône », etc.

10 והנה בחי' בכל מאודך בחי' תשובה עילאה נקי' בחי' שמים כי הוא מבחי' יחידה שבנפש שהוא בחי' אור מקיף

Or, le niveau de « de toute votre force », le niveau de la techouva supérieure, est appelé le niveau des « cieux », car il relève du niveau de ye'hida dans l'âme, qui est un Or Makif (une lumière environnante).

כי נר"נ [נפש רוח נשמה] מתלבשים בכלים משא"כ חיה יחידה והיינו כי נשמה היא בחי' בינה שהיא השכל המושג ומובן והוא אם הבנים הם המדות שנוולדו מהבינה ודעת

Car néfesh, roua'h et nechama sont revêtus dans des réceptacles, contrairement à 'haya et ye'hida. Cela signifie que nechama est le niveau de Bina, l'intellect qui est saisi et compris ; elle est « la mère des enfants » : ceux-ci sont les attributs émotionnels, qui naissent de Bina et de Daat.

אבל החכמה היא כח מה הביטול שלמעלה מהשכל המושג ומוכן וכמ"ש בס"ב [בספר של בינונים] ס"פ י"ח ובאגה"ק [ובאגרת הקודש] ס"י ד'. לכן נק' מקיף והוא בחי' חיה וחכמה תחיה.

Mais 'Hokhma est ko'a'h ma (« la puissance du quoi »), l'annulation de soi (bitoul) qui se situe au-delà de l'intellect saisi et compris, comme il est écrit dans le Sefer Shel Beinonim, à la fin du chapitre 18, et dans Iggeres HaKodesh, section 4. C'est pourquoi elle est appelée « englobante » ; elle est le niveau de 'haya : « la sagesse donne la vie » (techayeh).

11 ובחי' יחידה הוא ג"כ למעלה מהחכמה ונקראו שמים ושמי השמים כמ"ש במ"א. ועוד טעם שבחי' תשובה עילאה בכל מאדך נקרא שמים דהנה איתא בס"י [בספר יצירה] שלש אמות אמשבועולם רוח מים אש. שמים נבראו תחלה מאש.

Et le niveau de Yé'hida est lui aussi au-dessus de la 'Hokhma ; ils sont appelés « les cieux » et « les cieux des cieux », comme cela est expliqué ailleurs. Une autre raison pour laquelle le niveau de la techouva supérieure, « de toute ta force », est appelé « cieux », est la suivante : il est enseigné dans le Sefer Yetsira que les trois lettres-mères, alef, mem et chin, correspondent dans le monde à l'esprit, à l'eau et au feu ; les cieux furent créés en premier, à partir du feu,

12 וארץ נבראת ממים. ואויר נברא מרוח מכריע בינתיים וכן איתא שם ג' בחי' אלו בנפש ראש נברא מאש כו'.

et la terre fut créée à partir de l'eau, et l'air fut créé à partir du roua'h, qui fait la médiation entre eux. De même, il est dit là-bas que ces trois niveaux se trouvent dans l'âme : la tête fut créée à partir du feu, etc.

ומבואר במ"א בד"ה אתם נצבים ושאר דוכתי בענין כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא שהוא בחי' הסתלקות Et il est expliqué ailleurs, dans le discours qui commence par « Vous vous tenez », ainsi qu'en d'autres endroits, au sujet de « Car Havaya, ton D.ieu, est un feu dévorant », que cela relève du niveau du retrait (histalkout),

והיינו לפי שאין ערוך לך כו' כי גם אצילות הוא השפלה מלשון ויאצל מן הרוח כו' c'est-à-dire parce que « rien n'est comparable à Toi », etc. ; car même Atsilout est un abaissement, le terme provenant de « et Il préleva du roua'h », etc.,

ונק' אדם דעשייה וע"כ האור א"ס הוא בבחי' הסתלקות ליכלל במקורו. וזהו אל עליון כו'. et il est appelé « l'homme (adam) d'Assiya ». C'est pourquoi la Lumière infinie est dans un état de retrait, afin d'être réintégrée à sa source. C'est là le sens de « D.ieu Très-Haut », etc.

13 והנה מזה נמשך בנפש ג"כ הרצוא בבחי' אש ליכלל למעלה נר הוי' נשמת אדם. וכנס"י [וכנסת ישראל] נק' אשה עולה אשה אש ה' כו' וגם עולה כשלהבת העולה מאליה ולכן נק' בחי' זו שמים שהם מאש.

Or, de là découle également dans l'âme l'élan (ratso), sous la forme du feu, pour être absorbée en haut : « L'âme de l'homme est la lampe de Havaya. » Et la Communauté d'Israël (Knesset Israël) est appelée icha (femme) : « olah icha » (holocauste, offrande de feu), [icha étant] le feu (ech) de Havaya, etc. ; et aussi olah, comme une flamme qui s'élève (olah) d'elle-même. C'est pourquoi ce niveau est appelé « les cieux », qui sont faits de feu.

ומ"ש ראש נברא מאש כי עיקר הרצון הוא בראש כמ"ש והיה על מצחו תמיד לרצון גלגלתא דחפיא על מוחא כמ"ש בדי"ה אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מאמ"צ [מארץ מצרים].

Quant à ce qui est dit : « La tête fut créée de feu », c'est parce que le siège principal de la volonté se trouve dans la tête, comme il est écrit : « Elle sera toujours sur son front, pour obtenir faveur (ratson) » : le crâne (goulgalta) qui recouvre le cerveau, comme il est expliqué dans le discours qui commence par « Je suis Havaya, votre D.ieu, qui vous ai fait sortir du pays d'Égypte ».

14 והנה שמים וארץ הם מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] והיינו כמ"ש במ"א דהרצוא ושוב שבכל עולם הם בחי' מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] הרצוא נמשך משם מ"ה [שם מ"ה] בחי' ביטול ליבטל ולהכלל באור א"ס ממש והשוב נמשך מבחי' ב"ן [שם ב"ן]

Or, le ciel et la terre sont [les Noms] MaH (45) et BaN (52) ; c'est-à-dire, comme il est expliqué ailleurs, que le ratso et le chov (l'élan et le retour) de chaque monde sont les niveaux de MaH et de BaN. Le ratso émane du Nom MaH, le niveau de l'annulation de soi (bitoul), afin d'être annulé et absorbé dans la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même ; et le chov émane du niveau de BaN.

וזהו ענין והארץ הדום רגלי כמשי"ת [כמו שיתבאר] לקמן אי"ה [אם ירצה השם] וזהו יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בסנהדרין ר"פ חלק (דצ"א ע"ב)

C'est là le sens de « et la terre est Mon marchepied », comme cela sera expliqué plus loin, si D.ieu le veut. C'est aussi [le sens de] « Il appelle les cieux d'en haut et la terre, pour juger Son peuple » ; et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit dans Sanhédrin, au début du chapitre 'Hélek (page 91b) :

אל השמים מעל זו הנשמה ואל הארץ זה הגוף וכ"ה במדרש רבה פרשה ויקרא פ' ד'.

« “Aux cieux d'en haut” : c'est l'âme ; “et à la terre” : c'est le corps. » Il en est de même dans le Mi-drach Rabba, sur la paracha Vayikra, section 4.

ויש לפרש בזה עוד עפמ"ש [על פי מה שכתוב] ברבות ס"פ האזינו השמים ד"א [דבר אחר] למה לשמים ולארץ כו' ואיני יודע להיכן נפשי הולכת אם לשמים אם לארץ שנאמר מי יודע כו' עא"ש דלכאורה תמוה שיסתפק מרבע"ה [משה רבינו עליו השלום] שמא ח"ו [הס ושלום] לארץ.

On peut encore l'expliquer à la lumière de ce qui est écrit dans le Midrach Rabba, à la fin de la section « Prêtez l'oreille, ô cieux » : « Autre explication : pourquoi "aux cieux et à la terre" ? », etc. ; « et je ne sais pas où va mon âme, si c'est vers les cieux ou vers la terre, ainsi qu'il est dit : "Qui sait" », etc. Voir là-bas. À première vue, il est étonnant que Moïse notre maître, paix sur lui, ait pu douter que son âme n'aille peut-être, à Dieu ne plaise, vers la terre.

אך הענין עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזח"א [בוהר חלק א] פ' ויחי (דרמ"ה סע"א [סוף עמוד א]) תלת נשמתין אינון כו' עד כגופא דאיהו מאנא לנשמתא.

Mais voici l'explication, à la lumière de ce qui est écrit dans le Zohar, première partie, paracha Vayé'hi (page 245, fin du côté a) : « Il y a trois âmes », etc., jusqu'à « comme le corps, qui est un réceptacle pour l'âme ».

והמכוון שע"י יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] נמשכים ב' בחינות בהנשמה. כי ז"א הוא סוף עולמות הא"ס כמ"ש בענין הכרובים כרוב אחד מקצה מזה וכו'

L'intention est que, par l'union de Zeir Anpin et de Noukva, deux niveaux sont attirés dans l'âme. Car Zeir Anpin est la limite des mondes de l'Infini (Ein Sof), comme il est écrit à propos des chérubins : « un chérubin à l'extrémité, de ce côté » ; et en lui

ועל ידו נמשך מא"א [מאריך אנפין] ועתיק עד א"ס והנוק' [והנוקבא] היא שרש דבי"ע הנקרא גופא והנשמה הנולדה מיחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] כלולה מב' בחי' אלו

et par son intermédiaire, il y a un influx depuis Arikh Anpin et Atik, jusqu'à l'Infini (Ein Sof) ; et Noukva est la racine de Béria, Yetsira et Assiya, appelée « le corps » (goufa). L'âme qui naît de l'union de Zeir Anpin et de Noukva est composée de ces deux niveaux.

והיינו ענין מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] שהם זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] הנק' שמים וארץ וזהו שהנשמה יש בה ג"כ בחינות שמים וארץ

C'est là le sens de MaH et de BaN, qui sont Zeir Anpin et Noukva, appelés le ciel et la terre. Voilà pourquoi l'âme aussi comporte les niveaux du ciel et de la terre,

והיינו בחי' מ"ה [שם מ"ה] ובין [ושם בין] או מקיפים ופנימיים יחידה חיה ונר"נ [ונפש רוח נשמה] כו' אשר בחי' נר"נ [נפש רוח נשמה] נק' גוף לגבי חיה יחידה כו'

C'est-à-dire les niveaux de Mah et Ban, ou les niveaux enveloppants et intérieurs: Yé'hida et 'Haya, ainsi que néfesh, roua'h et nechama, etc.; car le niveau de néfesh, roua'h et nechama est appelé «corps» par rapport à 'Haya et Yé'hida, etc.

והנה יש נשמות עליונות שעיקר הנשמה מז"א הנק' שמים וקצת מהמלי' הנק' ארץ ויש להפך וכמ"ש במק"מ [במקדש מלך] בראשית (דל"ז ע"ב)

Or, il est des âmes élevées dont l'âme provient principalement de Zeir Anpin, appelé «ciel», et en partie de Mal'hout, appelée «terre»; il en est d'autres pour lesquelles c'est l'inverse, comme l'écrit le Mikdash Melech, Bereishis (page 37b).

וזה היה ענותנותו דמשה שנסתפק מאיזה משני בחי' הנ"ל הוא עיקר נשמתו כו' ובאמת שרש נשמתו מלמעלה מעלה וע"ש ברכות:

Telle était l'humilité de Moché: il doutait de savoir lequel des deux niveaux mentionnés ci-dessus était la source principale de son âme, etc.; mais, en vérité, la racine de son âme se trouve très, très haut. Voir également à ce sujet dans les Rabbot.

15 קיצור וכדי שיהיה נמשך תוספת אור הנ"ל זהו דוקא ע"י העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] מעוה"ז בבחי' רעו"ד [רעותא דליבא] ככל מאדך שזהו ענין במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים ועמ"ש בד"ה וישב יעקב ובד"ה מי מנה בענין אף עשיתיו ובד"ה עלי באר.

Résumé. Pour que la lumière supplémentaire mentionnée ci-dessus soit attirée vers le bas, il faut précisément élever les mayin noukvin (eaux féminines) depuis ce monde, au niveau du désir du cœur, «de toute ta force»; tel est le sens de «À l'endroit où se tiennent ceux qui ont fait techouva». Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Et Yaakov s'établit», ainsi que dans celui qui commence par «Qui a compté», à propos de «Je l'ai même fait», et dans le discours commençant par «Jaillis, ô puits».

וענין בכל נפשך ע"ס [עשר ספירות] שבנפש ובכל מאדך רצון יחידה ולבוא לבחי' זו זהו ע"י רחמים.

Et «de toute ton âme» désigne les dix Séfirot de l'âme, tandis que «de toute ta force» désigne la volonté, la ye'hida; parvenir à ce niveau se fait par la compassion.

וזהו דרך הנשר בשמים כי בחי' זו דיחידה נקי' שמים מקיף סולם כו' מגיע השמימה. שמים מאש רצוא מ"ה [שם מ"ה] ארץ שוב ב"ן [שם ב"ן] יקרא אל השמים מעל כו':

Tel est le sens de «la voie de l'aigle dans les cieux», car ce niveau de ye'hida est appelé «cieux»: il enveloppe; «une échelle», etc., «dont le sommet atteint les cieux». Les cieux sont de feu: ratso, Mah; la terre: chov, Ban; «Il appelle les cieux d'en haut», etc.)

16 ג והנה ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] שבבחי' בכל מאדך שהוא בחי' תשובה נמשך מלמעלה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שיהי' [שיהיה] השמים כסאי.

3. Or, par l'éveil d'en bas (isarusa dilesata) qui relève du niveau de «de toute ta force», c'est-à-dire du niveau de la techouva, un éveil d'en haut (isarusa dile'eila) est attiré d'en haut, afin que «les cieux soient Mon trône».

פ"י כמו עד"מ האדם כשיושב על הכסא שנשפל בחי' אחוריים של הגוף לישוב על הכסא וגם עי"ז נשפל ראשו כו'.

Cela signifie que, par analogie, lorsqu'une personne s'assied sur une chaise, la partie arrière de son corps s'abaisse pour s'asseoir sur la chaise et, par là, sa tête aussi s'abaisse, etc.

כך ענין בחי' כסא למעלה הוא להיות ישיבת והמשכת א"ס ב"ה ממש עי"ז (כדכתיב) (דניאל ז' ט') עד די כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב וידוע הפ"י עתיק יומין הוא בחי' המתנשא מימות עולם

De même, le niveau du trône là-haut a pour fonction que l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, Lui-même, s'y «asseye» et s'y attire vers le bas (comme il est écrit) (Daniel 7:9): «Jusqu'à ce que des trônes furent installés, et que l'Ancien des jours (Atik Yomin) s'assit.» Or, on sait que l'expression Atik Yomin désigne le niveau qui est exalté au-dessus des jours du monde,

דהיינו למעלה מגדר השתלשלות כו' והגם שנאמר ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם שהוא בחי' ז"א. c'est-à-dire au-delà des limites de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), etc. Et bien qu'il soit dit: «Et sur la forme du trône, une forme semblable à l'apparence d'un homme», ce qui désigne le niveau de Zeir Anpin,

אך כי בז"א מלובש בחי' ע"ק [עתיקא קדישא] וא"א ממש ולכן נאמר כמראה אדם דהיינו כמו בחי' א"א עיין בפ' משפטים (דקכ"ב א')

[c'est] parce qu'en Zeir Anpin sont enclotés le niveau d'Atika Kadisha et celui d'Arich Anpin eux-mêmes; c'est pourquoi il est dit «semblable à l'apparence d'un homme», c'est-à-dire semblable au niveau d'Arich Anpin. Voir la paracha Michpatim (page 122a)

ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם נשא (קל"ה א') אחרי (ס"ו ב') גבי בי נשבעתי ועמ"ש עוד מענין כסה"כ [כסא הכבוד]
בסידור אחר עלינו לשבח בד"ה ביאור למ"ש בלק"א [בלקוטי אמרים] פנ"ב כי

ainsi que le Mikdash Melekh, à cet endroit; Nasso (page 135a); A'harei (page 66b), à propos de «Par Moi-même, J'ai juré». Voir aussi ce qui est écrit plus loin au sujet du Trône de Gloire dans le Siddour, après «Il nous incombe de louer», dans le discours commençant par «Explication de ce qui est écrit dans le Likkoutei Amarim, chapitre 52»: car

הנה עם היות שהיושב על הכסא הוא בחי' הגוף עד"מ ולמעלה הוא בחי' המדות עליונות שנק' גופין
חסד דרועא ימינא כו' תפארת גופא כו'.

bien que, par analogie, celui qui s'assied sur la chaise correspond au niveau du corps, et qu'en haut cela corresponde au niveau des attributs émotionnels supérieurs, appelés «corps»: «'Hessed est le bras droit», etc., «Tiferet est le corps», etc.,

שהע"ס [שהעשר ספירות] נק' רק גופא וכלי של המאציל ב"ה כדי שעי"ז יהיה הנהגת העולמות אך כמו
שהנשמה מתלבשת בגוף ומיוחד עמו בתכלית כמ"כ [כמו כן] א"ס ב"ה מלוכש במדותיו ית' ואיהו וחיהו
וגרמוהי חד.

car les Dix Séfirot ne sont appelées que le corps et le réceptacle de l'Émanateur, béni soit-Il, afin que, par elles, puisse s'accomplir la conduite des mondes; néanmoins, de même que l'âme est enclotée dans le corps et unie à lui de façon absolue, de même l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, est encloté dans Ses attributs, qu'Il soit béni, et «Lui, Ses forces vitales et Ses réceptacles sont un.»

17 וע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בעשרה לבושים נתלבש הקב"ה וברא את העולם כו' ולכן כאשר
נמשכים המדות עליונות הנק' גופא

À ce sujet, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit: «Le Saint béni soit-Il s'est revêtu de dix vêtements et a créé le monde», etc. Ainsi, lorsque les attributs émotionnels supérieurs, appelés «corps» (goufa), sont attirés vers le bas

ע"י הכסא להאיר בגי"ע [בגן עדן] זהו תוספת אור מעצמותו ית' ממש וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] אות א'
בענין באתי לגני כו' ועמ, ש בד"ה והיה לכם לציצית וזהו השמים כסאי.

par l'intermédiaire du trône, pour éclairer le Gan Eden, c'est une lumière supplémentaire provenant de Son Essence même, véritablement, béni soit-Il, comme cela a été écrit plus haut, à la section 1, à propos de «Je suis venu dans Mon jardin», etc. Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Ce sera pour vous des tsitsit». C'est là le sens de: «Les cieux sont Mon trône.»

פ"י שמים הוא בחי' אש ומים חו"ג [חסד וגבורה] דאצילות רצוא ושוב שמתייחדים ע"י תפארת קו האמצעי הוא נשפל לישב על הכסא.

Cela signifie que « les cieux » (chamayim) désignent le niveau du feu et de l'eau (ech oumayim), 'Hessed et Guevoura d'Atsilout, ratso et chov, qui s'unissent par Tiferet, la ligne médiane ; c'est cette unité qui est abaissée pour s'asseoir sur le trône,

להאיר למטה להתהוות בחי' ג"ע [גן עדן] נברא (ופ"י שמים הם אש ומים יחד היינו יחוד הרצוא ושוב אז גם השוב הוא במעלה עליונה מאד

afin d'éclairer en bas et de faire advenir le niveau du Gan Eden créé. (Le sens de « les cieux » désignant le feu et l'eau ensemble est l'union de ratso et de chov ; alors, même le chov est d'un rang très élevé,

כי השוב מבחי' ב"ן [שם ב"ן] וכשנפרד מבחי' הרצוא דמ"ה [דשם מ"ה] יוכל להיות נמשך בבחי' יש אבל כשמיוחד בתכלית עם הרצוא יחוד מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] זהו ענין שמים היינו שגם במה כלול ב"ן [שם ב"ן])

car le chov relève du niveau de Ban ; séparé du niveau du ratso de Mah, il peut être attiré vers le bas dans l'état de yesh (une réalité existant par elle-même). Mais lorsqu'il est entièrement uni au ratso — l'union de Mah et de Ban —, c'est cela le sens de « les cieux » : autrement dit, même en Mah, Ban est inclus.)

ומי הוא הגורם לזה שיתהווה בחי' כסא הנ"ל ושיושפלו המדות למטה לישב על הכסא הוא בחי' שמים

Et qu'est-ce qui fait advenir le niveau du trône mentionné plus haut et abaisse les attributs émotionnels afin qu'ils s'y assoient ? C'est le niveau des « cieux »,

שהוא רצון העליון ב"ה בחי' מקיף על הכלים שא"א לו להתלבש בכלים הנה משם דוקא נמשך להיות בחי' ישיבה והשפלה זו

qui est la volonté supérieure, béni soit-Il, le niveau de [la lumière] qui entoure les réceptacles et ne peut être revêtue dans des réceptacles ; c'est précisément de là qu'est attiré ce niveau où les attributs s'assoient et s'abaissent.

(וביאור הענין כי הכסא הוא הפרסא המפסיק בין אצילות לבריאה שבה וע"י דוקא יומשך להיות נמשך אור האצילות בבריאה משא"כ אם לא היה הפרסא לא היה אפשר כלל להיות התחברות אצילות בבריאה

(Et voici l'explication : le trône est la parsā, la cloison qui sépare Atsilout de Béria. C'est précisément dans cette cloison et par son intermédiaire que la lumière d'Atsilout est attirée dans Béria ; tandis que, sans cette cloison, aucun lien entre Atsilout et Béria ne serait possible,

וכמו בעולם התהו לא היה כלל התחברות וגילוי אצילות בבריאה. וכדי שיהיה התחברות זו זהו דוקא ע"י הפרסא וכענין ויבא משה בתוך הענין.

De même que dans le Monde du Tohou, il n'y avait aucun lien ni aucune révélation d'Atsilout dans Béria. Or, pour que ce lien existe, il faut précisément la séparation, comme dans l'épisode où « Moché vint au milieu de la nuée ».

וכענין המשל שבו ועל ידו דוקא אפשר להשיג השכל ואף שהמשל מעלים עליו הנה זהו סיבה שיוכל להשיגו משא"כ בלא המשל א"א להשיגו כלל. א"כ ההעלם של המשל הוא סיבת הגילוי.

Il en va comme d'une parabole, dans laquelle et par laquelle, précisément, il est possible de saisir le concept : bien que la parabole le dissimule, elle est la cause qui permet de le saisir, tandis que sans elle, il serait tout à fait impossible de le saisir. Ainsi, la dissimulation de la parabole est la cause de la révélation.

ובאמת שרש פרסא זו נמשך ממקום גבוה מאד וכמ"ש בת"א [בתורה אור] בד"ה והבדילה הפרוכת וזהו ענין השמים כסאי שע"י שמים תשובה עילאה רצון העליון ממשיכים בחי' כסא הנ"ל וזהו ענין סולו לרוכב בערבות ב"ה שמו ועיין מזה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] (תרומה) (קס"ה ב').

En vérité, la racine de cette séparation provient d'un lieu très élevé, comme il est écrit dans Torah Ohr, dans le discours qui commence par « Et le rideau séparera ». C'est là le sens de « Les cieux sont Mon trône » : par les « cieux », qui désignent la techouva supérieure et la volonté suprême, on attire le niveau du trône mentionné plus haut. C'est là le sens de « Célébrez Celui qui chevauche les aravot, Yah est Son nom » ; voir à ce sujet le Ramaz, Terouma) (p. 165b).

גם י"ל [יש לומר] בענין השמים כסאי עפמ"ש [על פי מה שכתוב] במ"א בביאור ע"פ ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל] בענין ג' פעמים קדוש אשר הקדוש הראשון דאסתלק ו' רזא דשמים עילאין לעילא כו'

On peut aussi expliquer « Les cieux sont Mon trône » à partir de ce qui est écrit ailleurs, dans le commentaire sur le verset « Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël », à propos des trois fois où il est dit « saint » : le premier « saint » signifie que « le vav s'élève, mystère des cieux supérieurs, vers le haut », etc.

ולבתר נהיר ההו נהירו עילאה על כורסיא דאיהו שמים כו' וכדין אקרי קדוש כו' ע"ש.

« Puis cette lumière supérieure illumine le trône, qui est le ciel », etc., « et alors il est appelé "saint" », etc. Voir là-bas.

ומבואר שם פ"י דאסתלק ו' זהו ענין למסור נפשו באחד ועי"ז נמשך יחוד או"א [אבא ואימא] להיות נמשך אור חדש כו' נמצא בחי' שמים שיך לתשובה עילאה.

Il est expliqué là-bas que le sens de « le vav s'élève » est l'offrande de son âme dans [le mot] « Un » (é'had) ; par cela, l'union d'Abba et Imma est suscitée, afin qu'une lumière nouvelle soit attirée, etc. Il en ressort que le niveau des « cieux » relève de la techouva supérieure.

אלא שבחי' כסאי היינו כשנמשך אח"כ האור מלמעלה למטה כו' ועמ"ש ע"פ השמים מספרים כו'

Cependant, le niveau de « Mon trône » correspond au moment où la lumière est ensuite attirée d'en haut vers le bas, etc. Voir aussi ce qui est écrit sur le verset « Les cieux racontent », etc. :

מנהרי ומנצצי כו' ועיין עוד בזח"א [בזהר חלק א] ויחי (דרכ"ט ע"א) ע"פ היושבי בשמים כו' על כורסיא דאקרי שמים כו' ועמ"ש סד"ה המגביהי לשבת כו'.

« Ils illuminent et étincellent », etc. Voir aussi le Zohar, partie I, Vayé'hi (p. 229a), sur le verset « Toi qui sièges dans les cieux », etc. : « sur le trône qui est appelé ciel », etc. Voir également ce qui est écrit à la fin du discours qui commence par « Celui qui siège dans les hauteurs », etc.

ועפ"ז [ועל פי זה] אפשר לפרש עוד במ"ש ויטע ה' אלקים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם כו'

Et selon cela, on peut expliquer encore ce qui est écrit : « Havaya D.ieu planta un jardin en Éden, à l'est (mikedem), et Il y plaça l'homme », etc.

ואח"כ נאמר ויקח כו' את האדם ויניחהו בגי"ע [בגן עדן] ולכאורה הוא כפל ענין שכבר נאמר וישם שם את האדם

Ensuite, il est écrit: «Et Il prit», etc., «l'homme et le plaça dans le Gan Eden»; à première vue, c'est une répétition, puisqu'il a déjà été dit: «et Il y plaça l'homme».

אך הענין דמבואר במ"א ע"פ שמח כו' כשמחך יצירך בגי"ע [בגן עדן] מקדם דהיינו כמו שבתחלת בריאת העולם היה הגילוי באתעדלי"ע [באתערותא דלעילא] מצד עצמו

Mais voici ce qu'il en est: comme cela est expliqué ailleurs à propos de «Réjouis», etc., «comme Tu as réjoui Ta créature dans le Gan Eden d'autrefois (mikedem)»: cela signifie que, tout comme au commencement de la création du monde, le dévoilement eut lieu par un éveil d'en haut (l'éveil d'en haut), de sa propre initiative,

וזהו ענין מ"ש תחלה וישם שם את האדם אשר יצר דהיינו בחי' אדם העליון וכמ"ש בפ' בראשית (דכ"ו ע"א) וזהו אשר יצר ע"ד יוצר אור ובורא חושך כו' כמ"ש במ"א.

et c'est là le sens de ce qui est dit en premier: «et Il y plaça l'homme qu'Il avait formé»; cela désigne le niveau de l'Homme supérieur (Adam), comme il est écrit dans la paracha de Bereishis (page 26a). Et «qu'Il avait formé» (yatzar) renvoie à «Celui qui forme (yotzer) la lumière et crée l'obscurité», etc., comme cela est expliqué ailleurs.

ופסוק ויקח כו' את האדם קאי על אדה"ר [אדם הראשון] ויניחהו בגי"ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה דהיינו שמעתה ימשיך זה ע"י אתעדלי"ת [אתערותא דלתתא] דוקא:

Quant au verset «Et Il prit», etc., «l'homme», il désigne Adam, le premier homme: «et le plaça dans le Gan Eden pour le travailler et le garder»; cela signifie que, dès lors, il ferait descendre cette lumière précisément par un éveil d'en bas.

18 קיצור וזהו השמים תשובה ממשיך כסאי וע"י יתיב לרוכב בערבות. וישם שם את האדם כו' כשמחך כו':

Résumé. Et voici «Les cieux»: la techouva fait descendre «Mon trône» et, par elle, «Il siégea»: «Celui qui chevauche les aravot.» «Et Il y plaça l'homme», etc.; «comme Tu as réjoui», etc.

19 ד והארץ הדום רגלי. פי' שלצורך המשכת השמים כסאי צ"ל העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] בבחי' בכל מאדך שהוא בחי' רצוא מלמטה למעלה.

4. « Et la terre est mon marchepied. » Cela signifie que, pour attirer « Les cieux sont mon trône », il faut élever des mayin noukvin (eaux féminines) au niveau de « de toute ta force », qui est celui du ratzo, de bas en haut.

אבל בחי' והארץ הדום רגלי הוא בחינת השוב בחי' שמאל דוחה שמשפיל א"ע [את עצמו] לומר מי אנכי אשר אבוא להתקרב אל

Mais le niveau de « et la terre est mon marchepied » est celui du chov, du retour, le niveau de « la gauche [main] repousse » : l'homme s'abaisse et dit : « Qui suis-je pour m'approcher de

המלך וירא מגשת אליו בבחי' יראה ופחד כמ"ש וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק שמקבל עליו עול מלכות שמים ביראה ופחד כמ"ש שום תשים עליך מלך.

Roi ? » Il craint de s'approcher de Lui, dans un sentiment de crainte et d'effroi, comme il est écrit : « Le peuple vit, trembla et se tint à distance » ; il accepte sur lui le joug de la royauté des Cieux avec crainte et effroi, comme il est écrit : « Tu établiras sûrement sur toi un roi. »

20 והנה ע"י אתעדל"ית [אתערותא דלתתא] בקבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שמשפיל א"ע [את עצמו] שירא מגשת ומקבל עליו עול מצות כמ"כ [כמו כן] מעורר למעלה בזה האופן שיושפל שפע א"ס ב"ה להתלבש למטה בדברים תחתונים גשמיים

Or, par l'éveil d'en bas dans l'acceptation du joug du Royaume des Cieux, lorsqu'il s'abaisse, craint de s'approcher et accepte sur lui le joug des mitsvot, il éveille de même en haut, selon cette modalité, l'abaissement du flux de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, afin qu'il s'enveloppe ici-bas dans des réalités inférieures et physiques,

היינו במעשה המצות גשמיים ועז"נ [ועל זה נאמר] והארץ הדום רגלי שהוא מדה כנגד מדה שכמו שמשפיל א"ע [את עצמו] להיות בבחי' יראה מרחוק כו'

c'est-à-dire dans l'accomplissement concret des mitsvot physiques. À ce sujet, il est dit : « La terre est Mon marchepied » : c'est mesure pour mesure ; de même qu'il s'abaisse pour se tenir dans un état de crainte, à distance, etc.,

כמ"כ [כמו כן] נשפל ונמשך מלמעלה אור וגילוי בענינים גשמיים במצות מעשיות וזהו והארץ היא בחי קבלת מלכות שמים הוא בחי שוב הנ"ל הדום רגלי

de même, la lumière et la révélation s'abaissent et sont attirées d'en haut dans des réalités physiques, dans les mitsvot concrètes. C'est cela, «la terre», qui est le niveau de l'acceptation du joug du Royaume des Cieux, le niveau du mouvement de retour mentionné plus haut : «Mon marchepied».

(ועיין מענין השמים כסאי ברבות בא ר"פ י"ז משפטים תוך פל"א בחקתי ר"פ ל"ו נשא ר"פ י"ב)

(Voir aussi, au sujet de «Les cieux sont Mon trône», dans les Rabbot : Bo, au début de la section 17 ; Michpatim, au milieu de la section 31 ; Be'hukotai, au début de la section 36 ; Nasso, au début de la section 12.)

והנה כ"ז [כל זה] הוא עתה שהשפע שלמעלה נמשכת ע"י העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] ואתעדל"ת [ואתערותא דלתתא] שכפי ערך ההעלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] כך הוא האתעדל"ע [האתערותא דלעילא] והמשכת מ"ד [מ"ד דוכרין].

Or, tout cela concerne la situation actuelle, où le flux d'en haut est attiré par l'élévation des mayin noukvin et par l'éveil d'en bas ; selon la mesure de l'élévation des mayin noukvin, telle est la mesure de l'éveil d'en haut et de l'attraction des mayin doukhrin.

והיינו ענין השמים כסאי שהוא ע"י בחינת רצוא והארץ הדום שהוא בחי שוב אבל לעתיד לבא באלף השביעי אשר אז יהיה עיקר הגמול והשכר כתיב כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני.

C'est là le sens de «Les cieux sont Mon trône», qui procède du niveau de ratso, et de «la terre est [Mon] marchepied», qui est le niveau de chov. Mais, pour le Temps futur, au septième millénaire, où se trouveront la récompense et le salaire essentiels, il est écrit : «Car, de même que les nouveaux cieux et la nouvelle terre que Je fais se tiennent devant Moi.»

פ"י אני עושה אותן בעצמי בלתי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] שאין מגיע לשם בחי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] כ"א הוא בעצמו ית' עושה אותם בלתי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] כלל והם בבחי עומדים לפני היינו בחי פנימיות והוא למעלה מעלה מבחי השמים כסאי

Cela signifie : «Je fais» ces réalités Moi-même, sans éveil d'en bas ; car le niveau de l'éveil d'en bas ne peut atteindre jusque-là. C'est Lui-même, béni soit-Il, qui les fait, sans aucun éveil d'en bas. Elles sont au niveau de «se tiennent devant Moi» (lefanaï), c'est-à-dire du niveau de la dimension intérieure ; cela se situe bien au-dessus du niveau de «Les cieux sont Mon trône»,

שהרי על הכסא נמשך ומתגלה רק בחי אחורי האדם היושב על הכסא וכנודע שגם בבחי רצון העליון יש חיצוניות ופנימיות וכמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמון כו'

car, sur le trône, seule la qualité du dos de la personne assise sur le trône est attirée et révélée. Et, comme on le sait, même le niveau de la volonté suprême comporte une dimension extérieure et une dimension intérieure, comme il est écrit ailleurs, dans le discours qui commence par « Et j'étais auprès de Lui comme un nourrisson (amon) », etc.

ולכן בבחי השמים החדשים והארץ החדשה כתיב עומדים לפני דוקא וזהו שנאמר אלעתיך לבא הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד שיתעלו כל העולמות עד בחי מאד הגבוה.

Et c'est pourquoi, au sujet du niveau des nouveaux cieux et de la nouvelle terre, il est précisément écrit : « ils se tiennent devant Moi ». C'est là le sens de ce qui est dit au sujet du Temps à venir : « Voici, Mon serviteur prospérera ; il sera exalté, élevé et très haut (gavah me'od) » : tous les mondes s'élèveront jusqu'au niveau du me'od sublime (« très »).

21 והיינו כי מבואר למעלה בפ"י וענין שמים שהוא בחי בכל מאדך תשובה עילאה בחי מקיף אכן וגבה מאד היינו שיהיה בחי מאד ממדרגה הגבוה יותר

C'est-à-dire : il a été expliqué plus haut, au sujet du sens et de la notion de « cieux », qu'ils correspondent au niveau de « de toute ta force (meodékha) », la techouva supérieure, un niveau enveloppant. Toutefois, « et sera très élevé (gavah meod) » signifie qu'il y aura un niveau de meod d'un rang supérieur

הרבה ממדרגת בחי בכל מאדך [שבחי בכל מאדך נמשך מבחי יחידה ולע"ל [ולעתיך לבוא] יומשכו נשמות חדשות שלמעלה גם ממדרגת יחידה שבאדה"ר כמבואר בספר הגלגולים ר"פ שביעי וז"ל [וזה לשונן] ודע כי יש שני מיני נשמות.

de beaucoup au rang du niveau de « de toute ta force ». [Car le niveau de « de toute ta force » est attiré du niveau de la ye'hida, tandis qu'à l'époque future seront attirées de nouvelles âmes, qui dépassent même le rang de la ye'hida d'Adam, le premier homme, comme l'explique Sefer HaGilgulim, au début du chapitre 7. Voici ses mots : Sachez qu'il existe deux sortes d'âmes.

א' אותן שנכללו באדה"ר [באדם הראשון]. ב' הם אותם שלא נכללו באדה"ר [באדם הראשון] ואלו הנשמות הם יותר גבוהים ומעולים מכל הנשמות שנכללו באדה"ר [באדם הראשון]

Premièrement, celles qui furent incluses en Adam, le premier homme. Deuxièmement, celles qui ne furent pas incluses en Adam, le premier homme. Ces âmes sont supérieures et plus éminentes que toutes les âmes qui furent incluses en Adam,

וכמו שביארנו בפ"א כי נשמות אדה"ר [אדם הראשון] כוללות מן נפש דעשייה עד יחידה דאצילות כן אותם הנשמות שלא נכללו באדה"ר [באדם הראשון] הם עדי"ז כו'

et, de même que nous avons expliqué au chapitre 1 que les âmes d'Adam comprennent [des niveaux] depuis la néfesh d'Assiya jusqu'à la ye'hida d'Atsilout, de même, les âmes qui ne furent pas incluses en Adam s'étendent selon ce principe, etc.

ובאלף השביעי יתעטרו אלו הנשמות שנכללו באדה"ר [באדם הראשון] באותם הנשמות היותר גבוהים מהם כל חלק וחלק עם הדומה לו עכ"ל [עד כאן לשונו].

Et, au septième millénaire, ces âmes qui furent incluses en Adam seront couronnées par ces âmes qui leur sont supérieures, chaque partie par celle qui lui correspond. Fin de citation.

22 ועמ"ש מזה בד"ה ואכלתם אכול והנה ברבות ר"פ בראשית פרשה א' רב הונא בשם ר' [רבין] אליעזר בנו של ר' [רבין] יוסי הגלילי אמר אפילו אותן שכתוב בהן

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par «Et vous mangerez, mangeant». Or, dans le Midrash Rabbah, au début de Bereishis, section 1, Rav Houna dit au nom de Rabbi Eliezer, fils de Rabbi Yossé HaGelili: Même ceux dont il est écrit:

כי הנני בורא שמים חדשים (בישעיה ס"ה) כבר הן ברואין מששת ימי בראשית ה"ד [הדא הוא דכתיב]

«Car voici que Je crée de nouveaux cieux» (dans Isaïe, chapitre 65), ont déjà été créés depuis les six jours de la Création, comme il est écrit:

כי כאשר השמים החדשים כו' ע"ש והיינו כמ"ש בספר הגלגולים שם שגם הנשמות החדשים הנ"ל נבראו בששת ימ"כ [ימי בראשית].

«Car, de même que les nouveaux cieux», etc.; voyez là-bas. Cela correspond à ce qui est écrit dans Sefer HaGilgulim, à cet endroit: les âmes nouvelles mentionnées plus haut, elles aussi, furent créées pendant les six jours de la Création.

ועמ"ש בענין והיה אור הלבנה כו' בפ"י אור שבעת הימים וע' עוד מענין כי כאשר השמים החדשים בפ' בראשית (כ"ה ב')

Et voyez ce qui est écrit au sujet de «Et la lumière de la lune sera», etc., concernant le sens de «la lumière des sept jours». Voyez aussi ce qui est dit au sujet de «Car, de même que les nouveaux cieux» dans la paracha Bereishis (p. 25b),

ויקרא (י"ו א') אחרי (ס"ה ב') ס"פ ואתחנן דע"ר ע"כ אז יהיה שמים וארץ חדשים אשר אני עושה מעצמי:

Vayikra (p. 16a), Acharei (p. 68b), [et] à la fin de la paracha Va'eschanan, p. 270b.] C'est pourquoi, alors, il y aura de nouveaux cieux et une nouvelle terre « que Je crée », par Moi-même.

23 ה כן יעמוד זרעכם ושמכם. הנה ידוע שע"י קיום המצות בעוה"ז בבחינת היום לעשותם מוסיפים אורות למעלה ויתגלו לע"ל [לעתיד לבוא] ונק' בשם זריעה וצמיחה וכמ"ש בד"ה הבאים ישרש ובד"ה כי תבוא אל הארץ כו'

5. « Ainsi votre descendance et votre nom subsisteront. » Or, on sait que l'accomplissement des mitsvot dans ce monde, au niveau de « aujourd'hui, pour les accomplir », ajoute des lumières en haut, qui seront révélées dans le monde futur. Cela est appelé « semailles » et « croissance », comme il est écrit dans le discours qui commence par « Dans les jours à venir, il prendra racine », ainsi que dans celui qui commence par « Lorsque vous entrerez dans le pays », etc.,

ושבתה הארץ כו' ובד"ה ששים המה מלכות כו' ע"ש והוא כמשל הזריעה שזרעין הגרעין בארץ וע"י כח הצומח שבארץ נצמח בתוספת וריבוי מאד ובעילוי רב וכל מה שמשיתה הגרעין בארץ יותר

« la terre se reposera », etc., ainsi que dans le discours qui commence par « Il y a soixante reines », etc. Voyez là-bas. C'est comparable à la parabole des semailles : on sème une graine dans la terre et, grâce à la force de croissance qui s'y trouve, elle pousse en se multipliant et en s'accroissant considérablement, avec un grand accroissement de qualité. Plus la graine demeure longtemps dans la terre,

אזי יהיה הצמיחה והתוספת בעילוי רב כמ"כ [כמו כן] עד"מ בחי' היום לעשותם הוא בחי' זריעה שזרעים בארץ העליונה ע"י קיום המצות והצמיחה יהיה לע"ל [לעתיד לבוא] ועד"ז נק' ג"כ בשם עיבור ולידה כמ"ש חלה וגם ילדה ציון כו'.

plus grande sera alors la croissance, et plus considérable l'accroissement et l'élévation. De même, par analogie, le niveau de « aujourd'hui, pour les accomplir » est celui des semailles : on sème dans la terre supérieure en accomplissant les mitsvot, et la croissance aura lieu dans le monde futur. Dans le même ordre d'idées, cela est également appelé grossesse et naissance, comme il est écrit : « Sion était en travail et a aussi enfanté », etc.

24 וכל מה שמשתהה עתה בהארץ יותר היינו אריכות הזמן שעד ימות המשיח ותחיה"מ [ותחיית המתים]
שהמשכות אלקות הוא בעולם עדיין בבחי' זריעה או בבחי' עיבור יהיה הצמיחה לע"ל [לעתיד לבוא]
בתוספת עילוי רב.

Et plus longtemps cela demeure maintenant dans la terre — c'est-à-dire pendant toute la durée qui nous sépare des jours du Machia'h et de la Résurrection des morts, où les effusions de divinité restent encore cachées, à l'état de semence ou de gestation — plus grande sera l'élévation de la croissance dans le Temps à venir.

וזהו ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קוינו לו פי' זה ה' הנגלה לנו עתה הוא ע"י שקוינו לו

Et c'est là [le sens de] « En ce jour-là, on dira : Voici notre D.ieu, nous avons espéré (kivinu) en Lui. » C'est-à-dire : cette Havaya qui nous est révélée maintenant [l'est] parce que nous avons espéré en Lui,

דהיינו שעשינו בחי' קוין והמשכות כל משך היום לעשותם רק שאותותינו לא ראינו ועתה רואים
בבחי' גילוי ואומרים זה ה' אשר קוינו לו כו' ועיין במדרש שמות רבה ס"פ כ"ג

c'est-à-dire que nous avons tracé des lignes (kavin) et établi des effusions pendant toute la durée de « aujourd'hui, pour les accomplir » ; seulement, « nous n'avons pas vu nos signes ». Et maintenant, ils les voient de manière révélée et disent : « Voici Havaya, en qui nous avons espéré », etc. Voir aussi le Midrach Chemot Rabba, à la fin de la section 23.

והנה בצדיקים כתיב אור זרוע לצדיק ובבעלי תשובה כתיב אשריכם זרעי על כל מים שלצדיקים כבר
נזרע האור.

Or, au sujet des tsadikim, il est écrit : « La lumière est semée pour le tsadik », tandis qu'au sujet de ceux qui font techouva, il est écrit : « Heureux êtes-vous, vous qui semez près de toutes les eaux » ; car, pour les tsadikim, la lumière a déjà été semée,

אבל הבע"ת [הבעלי תשובה] הם הזורעים עתה בכל משך דעכשיו וע"ז מבטיח להם הנביא כן יעמוד זרעכם
הוא בחי' זריעה הנ"ל ושמכם הוא כמ"ש ויעש דוד שם

mais ceux qui font techouva sont ceux qui sèment maintenant, pendant toute la durée de l'époque présente. Le prophète leur promet à ce sujet : « Ainsi votre descendance subsistera » : c'est le niveau de la semence mentionné plus haut ; et « votre nom », comme il est écrit : « David se fit un nom »,

והוא קבלת עול מלכות שמים שקדם לעול מצות כמארו"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שמתחלה יקבל עליו עומ"ש [עול מלכות שמים] ואח"כ יקבל עליו עול מצות

et cela désigne l'acceptation du joug de la royauté céleste, qui précède le joug des mitsvot, comme l'ont enseigné nos Sages, de mémoire bénie : on doit d'abord accepter sur soi le joug de la royauté céleste, puis accepter sur soi le joug des mitsvot ;

כי להיות בחי' כח הצומח להצמיח האור מהזרע הזורע זהו ע"י קבלת עול מלכות שמים ועמ"ש בד"ה הבאים ישרש.

car l'existence du niveau de la force de croissance, qui fait croître la lumière à partir de la semence que l'on sème, dépend de l'acceptation du joug de la royauté céleste. Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Dans les jours à venir, il prendra racine ».

25 ואז יהיו מתעלים בחי' שמים וארץ דעכשיו שהם בחינת השמים כסאי והארץ הדום רגלי שזהו ענין זרעכם ושמכם רצוא ושוב ג"כ לעמוד לפני

Et alors, les niveaux du ciel et de la terre de l'époque présente — qui correspondent à « Les cieux sont Mon trône et la terre, Mon marchepied » — c'est-à-dire « votre descendance et votre nom », ratso et chov, s'élèveront eux aussi pour « se tenir devant Moi »,

כמו בחי' השמים החדשים והארץ החדשה אשר למעלה מבחי' השמים כסאי שעל הכסא אינו יכול לישב רק הגוף ולא הראש:

à l'image du niveau des nouveaux cieux et de la nouvelle terre, qui est au-dessus du niveau de « Les cieux sont Mon trône », car sur un trône, seul le corps peut s'asseoir, et non la tête.

26 ו והנה איתא ברבות פ' אמור ס"פ כ"ט יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה כו'

6. Or, il est dit dans le Rabbot, parachat Emor, à la fin de la section 29 : « Ce sera pour vous un jour de sonnerie [du chofar] » ; « et vous ferez une offrande consumée par le feu », etc.

בכל המוספים כתיב והקרבתם וכאן ועשיתם כו' כאלו היום נעשיתם לפני כו' בריה חדשה כו'

Pour toutes les offrandes de Moussaf, il est écrit « et vous offrirez », mais ici, « et vous ferez », etc. : comme si, aujourd'hui, vous étiez faits devant Moi, etc., une création nouvelle, etc.

הה"ד [הדא הוא דכתיב] כי כאשר השמים החדשים כו' עכ"ל [עד כאן לשוננו] וצ"ל מהו ענין נעשיתם לפני לענין השמים החדשים.

comme il est écrit : « Car, de même que les nouveaux cieux », etc. Fin de citation. Et il faut comprendre quel rapport il y a entre « vous avez été faits devant Moi » et les nouveaux cieux.

27 ואפ"ל [ואפשר לומר] דהנה מבואר באגה"ק [באגרת הקודש] סי' י"ד ע"פ ארץ אשר כו' עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה שבכל ר"ה [ראש השנה] נמשך אור חדש יותר שבמדרגת חכמה עילאה להאיר לארץ העליונה כו'

Et l'on peut dire que, comme il est expliqué dans Iggeres HaKodesh, section 14, à propos du verset « Un pays... », etc. : « les yeux de Havaya, ton D.ieu, sont sur lui depuis le commencement de l'année », à chaque Roch Hachana une lumière nouvelle et plus élevée est attirée, relevant du niveau de la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ilaa), afin d'éclairer la terre supérieure, etc.

וא"כ הרי זה כעין ארץ חדשה מה גם כי ודאי גם כח"ע [בחכמה עילאה] נמשך אור חדש זה מלמעלה דוגמת יחוד חו"ב [חכמה ובינה] שבק"ש [שבקריאת שמע] כו'

Et, dès lors, c'est comme une terre nouvelle ; d'autant plus que, certainement, cette lumière nouvelle est également attirée d'en haut dans la 'Hokhma supérieure, à l'image de l'union de 'Hokhma et de Bina lors de la récitation du Chéma, etc.

וענין שמים חדשים היינו כמ"ש בד"ה שובה ישראל ע"פ וידעת היום כו' בשמים ממעל כו' שגם בנשמה יש שמים וארץ שכל ומדות כו' וי"ל [ויש לומר] שהם ח"י ונר"נ [ונפש רוח נשמה] כנ"ל.

Quant à la notion de cieux nouveaux, elle correspond à ce qui est écrit dans le discours commençant par « Reviens, Israël », à propos du verset « Et tu sauras en ce jour », etc. : « dans les cieux au-dessus », etc. : dans l'âme aussi, il y a un ciel et une terre, l'intellect et les attributs émotionnels, etc. Et l'on peut dire qu'il s'agit de 'haya et ye'hida, ainsi que de néfesh, roua'h et nechama, comme mentionné plus haut.

28 ובדי"ה שוש אשיש נתבאר איך נשמת אדה"ר [אדם הראשון] מתחדש בכל ר"ה [ראש השנה] כי ר"ה [ראש השנה] יום ברוא אדה"ר [אדם הראשון] ומבואר לעיל שהנשמה יש בה מבחי' שמים וארץ והי"ז [והרי זה] כענין התחדשות בחי' שמים וארץ גם

Et dans le discours commençant par «Je me réjouirai grandement», il est expliqué comment l'âme d'Adam, le premier homme, est renouvelée à chaque Roch Hachana, car Roch Hachana est le jour où Adam fut créé. Il a été expliqué plus haut que l'âme comporte des aspects du niveau du ciel et de la terre ; cela est donc comparable au renouvellement du niveau du ciel et de la terre. De même,

הנה אדה"ר [אדם הראשון] הוא חכמה עילאה כמ"ש בדה מי יתנך והתחדשותו י"ל [יש לומר] מבחי' כי לא אדם הוא א"א כו' וע"כ שמים וארץ חדשים שהם רוי"ש [רצוא ושוב] חדשים שנמשכים ממקורם באתעדל"ע [באתערותא דלעילא]

Adam, le premier homme, est la 'Hokhma supérieure, comme il est écrit dans le discours commençant par «Ah ! que tu sois...» ; on peut dire que son renouvellement provient du niveau de «car Il n'est pas un homme», [qui est] Arikh Anpin, etc. C'est pourquoi il y a de nouveaux cieus et une nouvelle terre : ils sont un nouveau ratso et chov, attirés de leur source par un éveil d'en haut.

כי הרצוא דשמים שמבחי' יחידה הרי מתחדש בר"ה [בראש השנה] וכמ"כ [וכמו כן] השוב שמבחי' ארץ כו' וזהו ענין יום תרועה כי התרועה רוי"ש [רצוא ושוב] תכופים שזהו רוי"ש [רצוא ושוב]

Car le ratso du ciel, qui relève du niveau de ye'hida, est renouvelé à Roch Hachana, de même que le chov, qui relève du niveau de la terre, etc. Voilà ce qu'exprime le «jour de sonnerie (teroua)» : la teroua est un ratso et un chov qui se succèdent rapidement, autrement dit un ratso et un chov

כמו שמיוחדים ביחוד גמור בחי' מטי ולא מטי שאין השוב נפרד כלל מהרצוא כו' גם ענין ועשיתם עולה ועמ"ש ע"פ והקרבתם עולה אשה.

qui sont unis dans une union parfaite : le niveau de «atteindre et ne pas atteindre» (mati velo mati), où le chov n'est nullement séparé du ratso, etc. Il y a aussi le sens de «vous offrirez un holocauste» ; voir ce qui est écrit sur le verset «Vous offrirez un holocauste, une offrande consumée par le feu».

גם כי הנה מבואר בד"ה אתם נצבים שבכל השנה הוא בחי' אחרי הוי' ילכו ולכן כאר"י [כאריה] ישאג

De plus, il est expliqué dans le discours commençant par «Vous êtes tous debout» que, tout au long de l'année, on se situe au niveau de «Ils marcheront à la suite de Havaya» ; c'est pourquoi «Il rugira comme un lion»,

אבל בעשיית [בעשרת ימי תשובה] בקשו פני כו' א"כ זהו כמו השמים כסאי בחי' אחוריים לגבי שמים חדשים אשר עומדים לפניי בבחי' פנימיות.

mais pendant les Dix Jours de Techouva, c'est «Cherchez Ma face», etc. Ainsi, cela correspond à «Les cieux sont Mon trône», le niveau de l'arrière, par rapport aux nouveaux cieux qui «se tiennent devant Moi» au niveau de la dimension intérieure.

גם כמו בחי' ראש הוא למעלה מבחי' גוף כך ראש השנה בחי' ראש גלגלתא כו'.

De même, tout comme le niveau de la tête est au-dessus de celui du corps, Roch Hachana est le niveau de la tête, le crâne (goulgalta), etc.

29 ועמ"ש בד"ה ויקרא אל משה כו' לב לדעת ועינים לראות עד היום הזה ס"פ תבא שבר"ה [שבראש השנה] נמשכים דו"ר [דחילו ורחימו] עילאין מלמעלה.

Et voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Et Il appela Moché», etc., [et dans le discours] «Un cœur pour connaître et des yeux pour voir, jusqu'à ce jour», à la fin de la paracha de Ki Tavo: à Roch Hachana, la crainte et l'amour supérieurs (de'hilou oure'himou) sont attirés d'en haut.

גם י"ל [יש לומר] דהנה איתא מלכא משיחא עתיד לאתבא צדיקייא בתיובתא שהתשובה בחי' מאדך אכן שהצדיק שלא חטא יבא לבחי' זו זהו כענין שמים חדשים.

On peut également expliquer ainsi: il est dit que «le roi Machia'h amènera les tsadikim à la techouva». Car la techouva est le niveau de «de toute ta force» (meodékha); cependant, qu'un tsadik qui n'a pas péché accède à ce niveau relève de l'idée de nouveaux cieux;

היינו שאין התשובה מחמת ההיפוך רק מחמת כי גם ג"ע [גן עדן] עליון מדבר יחשב וגם ח"ע [חכמה עילאה] עשייה ממש.

c'est-à-dire que la techouva ne procède pas de l'opposé [de la sainteté], mais seulement du fait que même le Gan Eden supérieur sera considéré comme un désert, et que même la 'Hokhma supérieure sera considérée comme Assiya elle-même.

30 וזהו ענין וגבה מאד לכן בחי' זו לא יהיה רק ע"י משיח שאז יתגלה בחי' עתיק מה שאפילו ח"ע [חכמה עילאה] נחשב כעשייה ממש נגד גילוי זה

Et c'est là le sens de «et sera très élevé» (gavah me'od). C'est pourquoi ce niveau ne se révélera que par l'intermédiaire du Machia'h, car alors le niveau d'Atik sera dévoilé, au point que même la 'Hokhma supérieure sera considérée comme Assiya même en comparaison de cette révélation.

ולכן דוד בקש במזמור בהיותו במדבר יהודה כן בקדש חזיתך שיזכה לבחי' זו כמו שיוכל לבוא לבחי' צמאון מבחי' מדבר כו' כך גם בקדש יהיה בחי' זו

C'est pourquoi David demanda, dans le psaume [composé] alors qu'il se trouvait dans le désert de Juda: «Ainsi, dans la sainteté, je T'ai contemplé», afin de mériter ce niveau: de même que l'on peut parvenir au niveau de la soif à partir du niveau du désert, etc., ainsi, dans la sainteté aussi, il y aurait ce niveau,

והיינו נגד קדה"ק [קודש הקדשים] או נגד בחי' קדושתו שלמעלה כו' וזה יומשך רק ע"י משיח וכמו אלו לא ח טא אדה"ר [אדם הראשון] היה תשובה עד"ז

c'est-à-dire par rapport au Saint des Saints, ou par rapport au niveau de «Ma sainteté», qui est au-dessus, etc. Et cela ne sera attiré que par l'intermédiaire du Machia'h; de même, si Adam, le premier homme, n'avait pas péché, la techouva aurait été de cette nature.

והנה מעין זה יש בעשיית [בעשרת ימי תשובה] שגם הצדיקים גמורים והנביאים שאין בהם שום חטא צריכים לתשובה אז ועמ"ש סד"ה שובה ישראל בענין מ"ש יעקב אם יהיה כו'.

Or, on trouve un avant-goût de cela pendant les Dix Jours de Techouva: alors, même les justes parfaits et les prophètes, en qui il n'y a absolument aucun péché, ont besoin de faire techouva. Voyez aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Reviens, Israël», à propos de ce que dit Yaakov: «Si [D.ieu]...», etc.

א"כ אין השמים והארץ שהם תשו"ע [תשובה עילאה] ותשו"ת [ותשובה תתאה] או רו"ש [רצוא ושוב] באים מצד ההיפך כמו מחמת הסתר כו'

Dès lors, les cieux et la terre, qui correspondent à la techouva supérieure et à la techouva inférieure, ou à ratso et chov, ne procèdent pas du côté opposé, par exemple de la dissimulation, etc.,

כ"א כעין שמים וארץ חדשים והיינו ע"י את פניך הוי' אבקש ושבת שבתון שאפילו שבת חשוב נגדו כימות החול כו' גילוי רעוא דכל רעוין

mais plutôt à la manière de nouveaux cieux et d'une nouvelle terre. Cela se réalise par «Je cherche Ta face, Havaya» et par le «Chabbat des Chabbatot» (Chabbat Chabbaton), auprès duquel même le Chabbat est considéré comme un jour de semaine, etc.: c'est le dévoilement de «la volonté de toutes les volontés».

וזהו דרשו ה' בהמצאו היינו עשיית [עשרת ימי תשובה] גילוי עשר עמקים כו' מבחי' ע"ס [עשר ספירות]
הגנוזות במאצילן כו' וכך באדם בכל השנה העבודה ע"י חו"ב [חכמה ובינה]

Et c'est là le sens de « Cherchez Havaya lorsqu'Il se laisse trouver » : cela désigne les Dix Jours de Techouva, le dévoilement des dix profondeurs, etc., provenant du niveau des Dix Séfirot cachées dans leur Émanateur, etc. De même, chez l'homme, le service divin tout au long de l'année s'accomplit par la 'Hokhma et la Bina,

אבל בעשיית [בעשרת ימי תשובה] ע"י עומק הרצון שלמעלה מהשכל כנז' [כנזכר] בדרוש שובה ישראל (השני)
ועוד י"ל [יש לומר] דהנה הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ תולדות פי' שענין הנשמות

mais pendant les Dix Jours de Techouva, il s'accomplit par la profondeur de la volonté, qui est au-dessus de l'intellect, comme cela est mentionné dans le discours « Reviens, Israël » (le second). On peut encore expliquer cela ainsi : le Ramaz, au début de la paracha Toldot, explique que les âmes,

כמו שיהיו לע"ל [לעתיד לבוא] בתח"מ [בתחיית המתים] יהיו מבחי' יצחק ועמ"ש מזה בד"ה אלה תולדות
יצחק כי יצחק הוא ענין צחוק ותענוג שיתגלה לעתיד כו'.

Comme ils seront dans le Temps à venir, lors de la Résurrection des morts, ils relèveront du niveau de Yits'hak. Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Voici les générations de Yits'hak » : car Yits'hak représente le rire (tse'hok) et le plaisir qui se révéleront dans le futur, etc.

והנה ר"ה [ראש השנה] הוא ג"כ מבחי' יצחק בסוד שמאלו תחת לראשי. וכמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] פנחס
(דרי"ד ב') ע"פ חשף ה' את זרוע קדשו.

Or, Roch Hachana aussi relève du niveau de Yits'hak, selon le mystère de « Sa main gauche est sous ma tête », comme il est écrit dans le Zohar, partie III, Pin'has (page 214b), au sujet du verset « Havaya a dévoilé Son bras saint ».

ועמ"ש במ"א ע"פ כי כארץ תוציא צמחה כו' כן אד' הוי' יצמיח צדקה כו' דקאי

Voyez aussi ce qui est écrit ailleurs au sujet du verset « Car, comme la terre fait pousser sa végétation », etc., « ainsi Ado-nai Havaya fera germer la justice », etc., ce qui se rapporte

על ר"ה [ראש השנה] ויוהכ"פ [ויום הכפורים] שאזי אד' הוי' יצמיח צדקה ותהלה יעו"ש [יעו"ש שם] וצמיחה זו זהו כעין בחי' שמשים החדשים והארץ החדשה שכמו"כ [שכמו כן] בר"ה [בראש השנה] בריה חדשה כנ"ל.

à Roch Hachana et à Yom Kippour, car alors «Ado-nai Havaya fera germer la justice et la louange» ; voyez là-bas. Cette germination est semblable au niveau des nouveaux cieux et de la nouvelle terre, car de même, à Roch Hachana, il y a une création nouvelle, comme mentionné plus haut.

ובחי' כי כארץ תוציא צמחה כו' זהו האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] והאתעדל"ע [והאתערותא דלעילא] מקיום המעשה המצות שבכל השנה כולה וזהו ע"ד מ"ש כי כאשר השמים החדשים כו' כן יעמוד זרעכם כו' וכנ"ל:

Et le niveau de «Car, comme la terre fait pousser sa végétation», etc., est l'éveil d'en bas et l'éveil d'en haut qui résultent de l'accomplissement effectif des mitsvot tout au long de l'année. Cela correspond à ce qui est écrit: «Car, de même que les nouveaux cieux», etc., «ainsi votre descendance subsistera», etc., comme mentionné plus haut.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/shir-hashirim/41/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak